

de dore ori in sepmenea: Jol-a și
aline'a; éra cindu va preteinde im-
punitatea materielor, va sei de trei sén-
de patru ori in sepmenea.

Albina de prenumeratiune,
pentru Austria:

intregu	8 fl. v. a.
metate de anu	4 fl. v. a.
cartier	2 fl. v. a.
patru Romania si strainetate:	
intregu	12 fl. v. a.
metate de anu	6 fl. v. a.

ALBINA

Invitare de prenumeratiune

la

ALBINA

Cu 1. opt. v. incepem patra din urma alu anului curinte si ocaziea acésta a deschidem prenumeratiuni noue la tota nostra, cu adunurile ce se vedu in frunte.

Rogămu a fi incunoscintiat de apărui, ca să ne potem orienta în spini a esemplarilor de tiparitii acungiură intrerumperea in spe- se. Prenumeratiunile se facu mai ne prin asemnate postali.

Redactiunea Albinei.

Pesta, in 8. oct. n.

Sunt aproape trei sepmene de candu acestu locu aretaramu stimatului pu- nu alu nostru, cum foile magiare si marione, fora diferintia de colore dia- dia dau navală oblu asupra nostra- mandu-ne agitatori de poporu, vame- de constitutiune, atacatori de intregi- patriei, si mai scia Ddieu căte altele si frumose, si — ca de incheiare ce- de la guvern — infrenarea, pe- nirea, nimicirea nostra, — dupa lege, nu ar ajunge legea; ér precătu n'ar ge, cu suspinderea legei! Ce mai si străbuntia de lege facia de unu ro- caruia natur'a nu i-a datu să pôta

Astă este modulu său manier'a, de libertate si de dreptate a domni- magiari, astadi stepani ai tierei!

Am spusu să aceea că, in acestu certu nobilu alu generosiloru nostri mi si frati magiare, foile — ce se docurescu ele insesi pe sine — libe- si democratice, pururea casca gur'a itare si sibiéra mai poternicu.

Si astă este naturalu la stepanii no- intre cari — liberali si democratii — cei ce prin medilocul limbei mai si gurei mai mari sciu să fie mai ampli, adeca mai neplacabili tirani de cei dati la discretiunea loru.

Peste totu, acestă este caracterulu barilor moderni. E bine ca să-ii cu- remu bine; caci déca o data istoria, său său naib'a ne a facutu vecini cu Imperatulu ni-ii-a pusu in spinare, să se ne acomodămu firei loru, adu că cu cine avemu a face.

Nău nu ni palce a vorbi de patiani- năstre, totusi ii ilustra de minune domnii nostri istoria navalirei loru urma asupra nostra. Insiram date.

Joi in 4 sept. n. adeca nainte cu sepmene si diu metate, pre candu actorele acestei foi petrecea la con- in Sibiu, său — ca să vorbim asecuratu, pre candu densulu tocmai pre cala de la Brosiovu spre Sibiu, nrului 64 alu Albinei, si in acel'a felu de apelu „Catra Romanii din Albul militare!”

La döue sepmene dupa acésta pur- care, foile magiare si magiarone — tra acestu articlu alarmau lumea in tra nostra, provocandu pre regimul bunare foră tota crutiarea.

Dar cum stă lucrul atunciă?

„Reform“ cea pururia bine infor- mă despre cele de susu — ni spunea, aysare judecatorésca curendu dupa adeveri că a spusu adeverulu, cea — guvernulu dejá antai'a dia (vi-) dupa aparerea nrului 64 alu Albinei,

din consiliu comunu a provocatu pe procurorulu de statu să ni intenedie procesu pentru acelu articolu, si mintenu d'urmatória judele de instructiune si-a si facutu detorinti'a.

Va să dica, alarmulu diariasticii numai chiamatu a sprigini — ni este greu a spune, morale său nemoralmente — făt'a complinita a guvernului; — de buia séma, pentru că guvernul, resp. organele sale „P. Napló si „P. Lloyd“, tra sepmene mai tardiu să pôta laudă liberalismulu si indelunga-rabdarea guvernului, carele — numai intititu si constrinsu de „diaris ic'a patriotica, fora differinta de colore politica“, pasiesce cătă o data la judecata, cautandu isbanda pentru atacurile cele grosolane si neîntemeiate de prin foile opositiunei natiunale.

Adeca: acesti domni compatrioti ai nostri, in orgoliu poterii loro — lucra chiar casă candu numai ei ar fi cei isteti ai naibei, ér tota cealalta lume — copii si nătere!

Reu, forte reu se insiela domnii magiare — tienendu asiá, si — pre candu ei traiescu in credinti'a, că poterea totale pôto face si splică si botesá, cum li place, de o data vor să se senta — cadiuti, blamati si derisi de mörte.

Abia beti siese ani trecura, de candu li s'a datu tiér'a pre mana, si — ei, cei ce pana atunciă naintea opiniunei publice pretotindenea treeau de „modelu de liberalismu, de soliditate, si gentileta, astadi — de lumea intréga sunt cunoscuti ca nisces ciarlatani politicii ordonari!

Numai inca ei insisi, orbiti de o amere si adoratiune de sine ne mai pomenuita, nu vor inca a-si recunoscere decadinti'a morale si politica; dar evenimentele de securu li vor deschide si loru ochii curendu, — va fi insa — dorere — pré tardiu! Las' că veti vedé. —

Unirea face tarifa.

(O vóce catra junimea din Romania libera in specialu si catra romanime in generalu.)

Berolinu, 9 opt. n.

Concordia res parvae crescunt,
Discordia maximas dilabuntur.

Romani din patru an-
ghiuri, acu ori nici o data,
Uniti-Ve in cugetu, uniti-
Ve in simtiri.

Muresianu.
„L'Union fait la force.“

O, voi patriciloru, voi carora este incredintă conducerea natiunei, si voi plebeiloru, cari formati mass'a natiunei, de ce nu intielegeti că fiindu cu totii uniti, strainulu nu va potenimica? In locu de a trai ca nisce frati de una si aceasi mama, noi ne mancămu cu fratii cei vi-tregi!

Inveniatii nostri sunt impartiti in nenumerate tabere, intocmai ca in tim-pulu decadintiei imperiului din Orient; clerulu nostru, in locu de a-si conduce turm'a, face ca pastoriulu celu reu, care vine de meii ce domnulu seu i-ii increde spre padia; barbatu nostri, in locu de a fi cetatieni buni, patrioti virtuosi, soci si parinti esemplari, dau filioru loru esemplu de nepatriotismu si neconsci- tiositate!

Femeile năstre, in locu de a fi adeveratele descendinte ale matronelor Romania, vediendu-si, casă Lucretia, de furca si de resboiu, ca Cornelia crescendu-si filii; său ca domn'a Elena aretandu barbatiloru si filioru loru detorinti'a ce le incumbe, — se espunu ridiculului prin lussulu celu desfrenat, prin afectarea putienului patriotismu si prin maimutia rea relelor straine!

Junii si junele năstre — sunt mai reu de cătu ori care! In adeveru, in diecenie trecute totu se mai gasea barbati cari sciau a-si face datorinti'a, si femei — a li-o impune; adi nu se gasescu de cătu juni cari mananca stipendiale de geaba, si june ce sunt rele sòcie si rele mame.

Unu Horea, unu Simai, unu Iancu, n'au fostu stipendisti, si cu töte astea au lueratu multu pentru tiér'a loru; si răsine să ni fia năa celoru tineri, pentru că noi nu producemu nimica, nu dàmu nica natiunei, totulu ceea ce scim si ceea ce atât'a fala pretendem a face natiunei, este artea d'a arangiá — petreceri si haluri „natiunali“ si in legatura cu acestea libatiuni „natiunali!“ Barbatii ce mai avemu astadi, sunt din betranii cei nestipendiati, din aceia cari traiau si studiau cu pane uscata si nu se desfatau in ospetariele de frunte ale capitaleloru, alaturia cu contii si magnati si cu alti bogati si desmerdati; cari intru imbracamente nu maimutau „mod'a“ si nu fanfarona, cum face junimea de astadi Barbatii de astadi toti sunt numai dintre aceia cari au traitu seracesce, foră stipendia si ajutoria si cari totusi si-au facutu mari si neperitorie merite, intru cătu privesce natiunalitatea si literatur'a.

De candu este introdusa man'a le a cersi? Se cere si se cerea in toti timpii si chiar la Romani, dara nu spre a intretiné junimea in viéti'a molesita a oraselor Capitale, ci spre a face stabilimente ui a inlesni viéti'a.

Acetii sunt plagile ce ne bantue. Genui neunirea, lapetati-ve de urele individuale, introduceti moral'a si vertutea in familia, fratilor! Sterpiti plag'a cersitoriei si a stipendiilor din Romania si vom avé: Barbatu, femei, fii virtuosi, magistrati, cleru si poporu esemplari.

Ca remediu gasim, ca töte stipendiale se serve la o cassa comunu, din care să se midlocésca prin unu comitetu intretinere de profesori si scole: apoi scolarul, avendu profesorul, dormitorul si hrana, va studiau foră a fi isbitu in a morul suu propriu prin facerea de poména ce slabesc moralulu.

E tacu, judece-me cei de dreptu; cătu pentru unire, fabul'a „membrele si stomahculu a lui Meneniu Agripa“ e destulu de elocinte spre a ne arăta cătu valoredia.

S.

Pesta in 10 oct. n. 1873.

Publicamu mai la vale döue, circulare archiepiscopali si metropolitane; prin celu d'antaiu nouu archiepiscopu si metropolitul romanu gr. or. face cunoscute „clerul si poporul din Archidioces'a Transilvaniei,“ cumca a intrat in functiune spre a portă sarcin'a ce provedinti'a Ddieu, dupa sufragiulu clerului si alu poporului a pusu pe umerii sei; prin alu doilea — totu acésta insciintiandu „clerul si poporul din eparchia Aradului,“ descopere dureros'a impresiune de despărtire de la turm'a pré iubita, ce o pastorii in decursu de 20 de ani.

Nu ne indoim, că unu asemenea circulare va fi emana tu si catra eparchia Caransebesului, dar — acel'a nu ni s'a comunicatu, pricepem, pentru aceea, caci acolo — p' corectu se va fi consideratu, cumca archiepiscopulu si metropolitul nu are inurgere directa, si asia circulariulu va fi adresat Consistoriului concerninte, ca prin acel'a să se publice.

La călcaniulu venerabilului circulare metropolitanu catra — clerul si poporul epardicei Aradului, se adauge, cumca se mantiene „dispusetiunea, ce ca oppu diocesanu“ alu Aradului o a facutu in 24 ianuarie

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corepondinti ai nostri, si de a dreptul la Redactiune Stationarasse Nr. 1, unde sunt a se adresa si corespondintele, ce pri- vesca Redactiunea, administratiunea său speditoru; cate vor fi nefrante, nu se vor primi, era celu anonim, nu se vor publica.

Pentru anunțuri si alte comunicatiuni de interesu privat — se respondă cătă 7 or. pe linie; repetiile se facu cu pretiu sca- diuta. Pretiul timbrului cătă 80 or. pen- tru una dată se anticipă.

1872 cu denumirea a: chmandritul Mironu Romanu de vicariu episcopal pentru trebile sparchiei intrege.

Acestu circularu, ori catu am doru, nu potem să-lu publicamu simplu, foră unele observatiuni — scurte, pentru că-su directe. Mai multau in catu pentru forma, nu potem admite, că ar fi corectu si cu cale, ca archiepiscopulu să se adresie si să-si publice astfelui de actu — intr'o diecesa, carea nu mai e a sa, in carea elu nu mai are juredic- tione directa.

In cătu pentru meritu, tienem de o mare retacie, carea involvă o apriga vate mare de dreptu, de antonom'a diecesana, sus- tienerea unei măsuri organistive straordinare, introduse intr'unu timpu candu avea episcopulu juredictiune in diecessa, si pentru unu timpu candu nu mai are, candu elu este archiepiscopulu altie diecese.

Parintele M. Romu nainte de unu anu si 3/4, pe timpul morbului episcopului de Aradu, a fost numit locutieneturu alu aceleia pentru dieces'a intréga; chiar si atunci acestu actu, dintr'o consideratiune legală n'a fost redicatu peste ori-ce scrupulu: dar ca astadi archiepiscopulu Ardélului să sustina a-căta dispusetiune, si astfelui să guvernă döue eparchie, un'a directe, alt'a indirectamente prin mandatariulu seu, — acésta este o pre violinte restalmacire a §-lui 118 din statutul organicu, si noi — marturisim, că nu ni potem splică lucrul, de cătu prin supo- siunie unei influențe amagitorie. Nouu metropolit este atât de bunu, in catu ar doru se ferjescă pe veri-cine.

Dar astă cum să a facutu nu e bine; caci nu e dreptu, nu poate să fie dreptu, nici deo- legea n'ar fi atât de chiara, ci numai am- bigua; si de aceea noi — am doru ca să fac- crutiati Consistoriulu aradanu de necasulu d'a corege elu si d'a-si sustine elu dreptulu violatul!

Domnii magiari s'au inselatu in propusurile loru facia de desfiintatulu confiniu. Ei au eugetatu că romani si serbii graniceri se vor farmecă si rapă de sublimitatea ideii magiarismului, si astfelui usioru ii vor potă dresă după draga voia loru si in scurtu si magiari- să, ér la alegările de ablegatu vor vo- tă pentru acel'a, pentru care vor poran- ci ei!

Insa — precum diseramu, cavale- rescii de ei s'au inselatu, caci romani si serbii din fostulu confiniu, in consienti'a dreptului loru santu li facu oposetiune mai resoluta, de cum ori care cercu de alegere romanu din Banatu, Ungaria si Transilvania. De aceea diaristic'a magiara, de döue sepmene in coccia in tota d'a se vaiera cu amaru pentru nesuccederea intreprinderilor magiare, éra pre Mil- letics si pre Babesiu ii blastema si con- damna.

Ce vor dice insa domnii magiari candu li se va impartasi urmatori'a re- soluta si admirabila tienută natiunale a romanilor si serbilor graniceri?! Eca ce ni serie unu bravu conduce toriu si de- steptatoria alu poporului, unu adeveratu servitoriu la alu altariulu lui Ddieu si alu santei năstre cause natiunale!

Biserica-alba, 9 opt. n.

Dnii din comisiunea conscriitoria pentru alegerea de ablegatu diet. in cerculu nostru pos- tot descermina rerum si dupa multa ostensio- si prevedeu in fine caderea rusinosa cu candidatulu loru, dlui conte Bissingen din Iam. De aceea, ieri dupa médiadi mai incercarea a face inca o foradelege [si volnicia carac- teristica pentru asiaticii nostri: incepura a teroria pe conducerii poporului, anume

pre notariulu comunulu Dlu Filipovici din Seleusiu 'lu inchisera, cugetandu că prin astfelui de apucaturi cei 400 de alegatori romani din Seleusiu se vor intimidă, și vor lăua la sanetăs'a cari incatru! Insa amara fă pacălirea dominilor din comisiune, căci romanii audiindu de sărtea notariului loru, se svatuiră intre sine, ca nici unul să nu se indeparteze din leu și să nu mărgă a casa, pana nu se voru inscrie toti din comun'a numita. Si bravii Seleusieni se inscriseră cu totii pana la celu din urma alegatoriu.

Dupa aceea merse una deputatiune la primariulu orasului, rogandu-lu, ca să elibereze pe notariulu Filipovici din inchisore, insa acesta li respunse „că nu se poate elibera.“ In fine intielegendu comitetulu nostru centralu, că primariulu nu voiesce a elibera pe desu numitulu notariu, — indata grabă prin telegrafu a inconsciuntă pe dlu ministru de interne despre acesta scandalosa faptă a Dloru din comisiune, dar pana in momentulu acesta, candu vi scriu aceste sile, n'am primitu nici unu responsu. (Notariulu Filipovici a fost c. r. locoteninte economu administrativu.)

Chiar in momentulu candu incheial sirurile de susu mi se dede de veste, că alegatorii din Dolore, la intrarea in orasul auformatu unu conductu imposante. Eu din curiositate grabii spre parcu, locul pe unde avea se trăea conductulu, si din deparitate zarsi unu venerabilu betranu calare, carele pe unu armasariu rigiu casă unu erou tineea in mana unu stegu imperatescu, era dupa densulu urmău 1000 alegatori pedestri in mai multe colone cu tricolori natiunali, toti insufletiti strigandu „să traiescă si jiviu“ pentru candidatulu natiunalu Babesiu. (Dolore are peste 7600 de locuitori, si a formatu o compania.) Ajungendu la ospetariu „Golumbu“ conduceriorulu li dede in poruncă: *ca fiecare să mărgă să-si văde de trasure, apoi să cine să se vasește foră soomotu si mană di de demanetă făscăcară să se afle punctu 8 ore înaintea corzelui lui (a conduceorului); căci de aci, cu totii vor pleca a se inscrie. Poporul se departă ntre „jiviu“ și „să traiescă!“ Flamură imperatescă fu portata de a lungulu stratei capitali ntro urari de „jiviu si să traiescă,“ era cele 3 flamure natiunale se implantara la fereștele casei conduceriorului loru.*

Ddie bunulu să ni ajute intru sântă noastră cau, căci este cauă dreptătii si a dreptului eternu.

M.

Economicu-politicu.

(Unu cuventu la seraci'a romanului.)

Seraci'a năstră, daca nu voiesce a se lasă de noi nici intr'unu tipu, ar face bine să remana baremu conservativa, adeca să nu progresedie. Insa ea, seraci'a năstră, nu vre să fă conservativa, să remana pre locu, că s'a luat si ea dupa lume si e progresista si ne coplesiesce cu liberalismul ei. — Daca pe terenulu materiale nu ne vomu desceptă astadi, desceptarea de mane ne va face să ne spărămu de starea ruinata, la care am ajunsu, a provocă astfelu suspi nele năstre, pe candu vindecarea ranelor va fi cu multu mai grea. Daca nu ne intristămu inca astadi de calea amu apucăto, cauă e că inca nu o cunoștemu deplinu.

„Lipsele“ si „acoperirea lipselor“ sunt două rubrice principali, de pe cari se mesura starea economică a poporului si a tierilor.

FOISIÓRA.

Din vieti'a lui Garibaldi.

Elpis Melena, care de muli ani petrece in apropierea lui Garibaldi, ilustrului republicanu italiano si anteluptatorul alu emancipării poporului, (precum i dise si unu foiletonistu a „Nouei prese libere“ din carea estragemu urmatorele schitie,) si carea asia dicendum se numera intre cunoșcutii familiari ai generariului, sa dusu in 6 sept. 1867 dela Livorno la Spezzia, ca să văde pre Garibaldi in prinsórea dela Varignano si istorizesce de spre scaparea marelui democrat de pre insul'a Caprera, pentru a trece pe teritoriul papale in 1867. Dupa multe impedece, i succese nobilei femeie Melena a capăta permisiunea colonelului Camossa, comandantele fortăriei, pentru a intra la Garibaldi. A trecutu

Din acestea se poate cunoscă cu securitate, sa ureatu, priu es romanulu a dobendi tu; tar' daca acesta imprejurare, precum si eliberarea bracialor lucratorie, ambele le vom intrebuinta numai in folosulu altor'a, in acestu casu avem tendintie economică forte retacito.

Nu pretindem ca romanulu să nu cumperi ce i este do folosu, ci vremu ca vendetori să-i făcă erasi romani. Dar si in casu acesta să se invetea a stimă mai multu cele produse de elu, decât cele cumpărate. S'ar insela forte celu ce ar crede, că noi vremu transformarea principalor mercantili, si apoi a-le aplică la națiune. Nu suntemu atât de egoisti, nici nu potem invia sistem'a cadiuta inca de multu pentru slabitiunile ei, ci dormu numai ca, precum suntemu si noi reprezentati pe terenulu lipselor, intocmai să fimu si pre cel'a alu acoperirii loru; nu ca de presentu, candu noi numai lipse avem, era ei ce ni le acoperu sunt mai eschisivu traini.

Să nu ne ocupămu numai totu cu politică, care astazi face atât de sfara în tiéra, ci să luăm in consideratiune totă lipsele năstrei. Intr'adeveru, candu barbatulu politiciu vine a ni spune, că spiritul timpului pretinde indreptatiua egale a tuturor natiunilor, si că seculu nostru are să restituie pre omu in demnitatea ce-i compete, cauta să marturisim, că are dreptu, că invetia o doctrina santa. — Vine apoi barbatulu economici. Elu afirma: seculu nostru e alu materialismului. Asertiunea ei-o basedia predate, arendu multimea mediocelor de comunicatiune: drumuri ferate, vapora, telegraf, porturi, tratate comerciale, in fine miscamentul generalu. Daca acu tragi paralela intre asertuniile acestor duoi omeni, canta să marturisesci, că cestu din urma are mai multe dovedi intrate in fapta. Omul neprechopatul ascultandu si pre unul si pro altul, va conchide că societatea omenescă e in eră regenerării generali, deci trebuie să tienă socotela de totă ramurile societății, pentru a nu-si sminti procedură sa, in tomai precum cladirorul tienă socotela de consonanti'a tuturor părtilor edificiului.

Astfelu avem să procedem si noi la cladirea edificiului stării năstă venitorie, ca elu să ni fă spre onore in ordinea cladirilor altor uatiuni. Dar spre acesta se recevere activitate si energia nouă, se receru alte tendintie economice, si mai presusu de totă alte moravuri sociali, in locul neprechetării de acuma. De vomu returnă curundu de pre calea apucata, ne vomu mantui: la din contra, nu preste multu timpu istoricul criticii ni va impătu era, cumea pentru gloria si faptele maretie ale străbunilor nostri nu poate fi satira mai mare de cătu essintă năstă.

Unu fliu de economu.

Domnului Redactore alu diariu lui „Albina“ in Pesta.

Bucuresci, 20 sept. v. 1873.

Domnule Redactore! In numerulu 71 alu Albinei din 16/28 septembvre a. c. cesti unu articlu datatu din Fagaras, in care se face si o refesiune la unu articlu publicatu in „Telegraful Romanu“ nr. 70—71, subscrisu de „Radu din Bucuresci.“

Fiindu-că sub acestu nume, care este numele familiei mele, pana in momentulu de facia nu am mai vediut ceva scrisu nici din capital'a Romaniei, Bucuresci, nici din pro-

prin mai multe chilie găle, si deschidiendu-i-se usi'a a cinci-a, se vediu inaintea lui Garibaldi. Dens'a descrie astfelu acesta vediuta:

„Abia credeam realitatei. Garibaldi sie-dea in aceasi chilia, in care mai na ante cu cinci ani avea să suferă cele mai mari doreri fizice. Din ferestră lui aceasi privire preste frumosulu sinu de mare care-lu imbucură de atate ori in timpulu dorerii. Pre o măsa incarcata de papire, scria a 14. pagina din „Scaparea de la Caprera.“ Nici candu nu l'am vidiut pre Garibaldi mai suprinsu, decât acuma la ivirea mea. „Pentru Ddiu“ — eschiamă cu bucuria — „cum vini aici si cum ai potutu petrunde?“ Esti presemnu bunu pentru mine, in locul in care la fiecare momentu mi aduci a minte de amabilitatea mare ce mi-ai arestatu in timpulu suferintelor din 1862. Acum era ne vedem in Varignano, cine ar fi potutu spune?“ La intrebarea mea,

cu ce potu contribui la comoditatea lui, respunse: „Esti pururea aceiasi, me gramadesci cu binefaceri, dar acu multiamu; noi avem aici totă in prisosintă, si ducem o viață in adveru ca nisice epicurei. Mancu, beu si dormu. Diu'a me ocupu cu cestitulu si scrisulu. Pre cum vedi, tocmai scriu „scaparea din Caprera.“ Garibaldi parea mai teneru cu dieci ani de cum era nainte de duoi ani la Genf. — Cu voia buna, că l'am aflatu asia bine dispusu, l'am rogatu să mi des o ideia despre ultim'a lui Odisea. Credeam, că voia audiu episoda din aventuriștia junetă, candu incepă a mi enară:

„Eră la 14 optovre, 10 ore noaptea, candu am intreprinsu fugă mea ultima din Caprera. Ti aduci a minte chiatto (barca mica) ce fiul meu Menotti a cumperat in 1862 la Pisa. Aceasta mica barca avea o gaura si de lungu timpu stetea de diumetate cufundină, si am desbarcatu; apoi am rotram-

vicia, ci cu acestu nume am figurat eu pe terenulu publicitatii:

Tineu d'a mea detoria să declin acelu articlu din „Telegraful Romanu“ numai nu este de mine scrisu, dar după judecata, nici nu păte fi scrisu in România, căci noi nu avem nici unu interes amestecat in afacerile bisericiei romane carpaticine, mai pucinu a intrenat pentru unei persoane, nouă cu totul necunoscute.

Si de că archimandritulu Popa in acestea ar fi avutu unu amicu in Bucuresti securu acel'a scria intr'unu mod demn de capital'a civilisatiunei latine Orientu si nu se sfia a-si subscrise cu propriul seu nume articulu.

Bine presupune dar dlu „deputatul chidiecesanu“, că acelu articlu a fost chiar in Sibiu fabricat; dar reu sa condamnandu pe autorulu articulului abusulu ce face cu numele meu, cadesus in acea erore. Adeverul e, că nu unu personaj „atât de înaltu“ ca metropolitul Andrei să-mi fi potutu com ultimele sale dorintie — (si inca pe calea telegrafica, din cauza distantiei ce ne separa) dar nedreptu este dlu „deputatul archidiecesanu“, candu contra convictiunei sale proprie, că nu sum eu autorulu acelui propriu articlu, revarsa si golesce tota dosarul meu asupra numelui meu pe singura baza, că nu sum unu personaj asia de

In cătu se tiene de alegerea de magistrul a pre santiei sale episcopului Iosif Viciu, toti căti cunosc pe Présantia Sămărescu acesta alegere cea mai nimerita.

A. Radu

Vercerova, 1. Părău de feru, 4.

Domnilor de la Albina! Astazi plecam in căci de la Rusiava, aducându mine triste experientie si unu semtiu de da rusine — ca romanu.

Optu ingeneri dejă au sositul alaturi acolo din partea Austro-Ungariei — regularea Dunarii la cataracte, si ei povestesc pe stade, că — au să incépe lucrările; astăptă numai să li sosescă instrucțiile, precum si unu nr. cam de 100 de miliard de dñeira marime si constructiune. Efectiv va li amintesc de inviore său clementulu Romaniei, in alu caror teritoriul acelă cataractă, apoi ti-ridu in faci tomai căsi candu ar fi vorba de o casă de cigan! Asemenea pucinu se ingrijesc Serbie, ceea-ce înăsă nu ne prinde mirare, lucrările nu au să atingă malul dreptul Dunarei, dar pe malul stanga alu României chiar să se facă totu felul de masini magazine pentru lucrarea tehnică, apoi verniul de astazi alu Romaniei par să vede din totă acestea nemică!

Noi — păici tare ne temem, că lucru păte să aiba urmări funeste; si dă eu mi-am propus a observă totă calea intempla cu atenție si — a-Vi le regăzesc.

(P. V.)

S.-Nicolau-mare, 25 sept. v. 1873.

(Scurta rectificare si respingere.) În 72 alu pretiuitelui Albinei, unu domnul Iosif Sarafola, sub titlulu de: „Economicu si altele“, descrise să alegerea de investitura intemplata acolo in dilele trecute, dar scrise fără partialu si cu vătămarea nu mai a săntului adeveru, ci si a unor per-

din cestiune, a nume a lui parochu Andrei

a unui candidat, pentru carele se dice că s'ar fi espus parintele *Andronu*, — ce e dreptu acela ne-anumit, dar pe care pre aici toti lu sciu, si despre carele dico că ar fi „una na-tereu“, „perde-véra“ si — „semi-romanu.“

Multu me miru, cum se potrivesce renumescintia ce de altmintrea o face dlui *Andronu*, că este natiunalistu zelosu si vestit, si barbatu carele pururea a mersu cu natiunea, — si apoi invinuirea, că — s'ar espune pentru unu omu *neromanu* si *nedemnu*.

Ei, in facia acestei insinuatii absurd, vinu a iocredintia pre on. publicu, cumca individulu, de care este vorba, *totu dă-n'a a lucratu si a sacrificatu pentru binele si sanctarea natiunei romane* — mai multu de catu multi, cari se faleseu a fi romani mari, dar fapte nu potu areta; elu, acelu individu, de cei ce-lu cunoscu, este stimatu ca unulu cu semtiu natiunalu viu si realu, curat si liberu, ca unulu ce s'a decisu a-si dedică dilele visticie culturei natiunale. Si — éta, acésta este cauza, pentru care parintele preotu *Andronu*, probatulu natiunalistu, s'a aflatu in domnata de a-lu sprigint la candidatura.

De altmintrele, pre cum sciu toti cei ce au avutu ochi a vedé, parintele *Andronu* a cortesitu de feliu; densulu s'a infascisatu pentru d'a sustiené védia si demnitatea alegerii facia de abusurile ce s'au pus in luce dintr'alta parte. Er aceea — asi credu si nime nu va poté negá, cumca din cealalta parte s'a cortesitu nóptea intréga cu beutare; acésta nu se poté negá, caci la insusi actulu de alegeri multi se vedea resturnati pe strada!

Si aceea se impare o scornitura, cumca parintele *Andronu* ar amblă pentru nimicirea alegerii; dora in consciuntia nedreptatii se temu vinovatii de asiá ceva; acésta pote fi; dar in acelu casu ii rogu se banuiésca pre altii.

Unu desinteresatu.

Nr. 203 AEM.

Procopiu

din mil'a lui Dumnedieu dreptcredin-
tiosu Archiepiscopu alu Transilvaniei
si Metropolitu alu romaniloru greco-
orientali din Ungaria si Transilvania
iubitului cleru si poporu din eparchia Aradu-
ni: Daru si mila dela Dumnedieu Tatalu si
Domnului nostru Isusu Cristosu!

Dupace placu atotputernicului Dumnedieu a chiamá din vietia pre neuitatulu Archiepiscopu si Metropolitu alu nostru *Andrei* Barou de *Staguna*, congresulu nationalu alu provinciei nôstre metropolitane convocatu la Sibiu pe diu'a 26 augustu (7 septembrie,) a. c. ne-a alesu pre Noi dupa normele statutului organicu bisericescu de Archiepiscopu alu Transilvanie si Metropolitu alu romaniloru greco-orientali din Ungaria si Transilvania; Maiestatea Sa cesare si apostolico-regésca, gloriosulu Domnitoru alu nostru *Franciscu Iosifu I* cu prénalt'a resolutiune din 17 septembrie nou a. c. s'a induratu prégratiosu a intari acésta alegere, — facemu cunoscetu iubitului cleru si poporu alu eparchiei Aradului, carea pana acum a fost concrediuta archipastoriei Nôstre, că dupa cele premise, congresulu nationalu alu provinciei nôstre metropolitane in diu'a de astadi ne a introdusu pre Noi solenele in scaunulu metropolitanu, si cu acésta Noi ca Archiepiscopu si Metropolitu amu intratu in functiune spre a

suporta sarcin'a, ce provedinti'a dumnedie-
asca, dupa sufragiulu clerului si alu poporului
provinciei nôstre metropolitane, o a pusu pe
umerii Nostri.

Resoluti a urmá pasii binecuvantati ai
fericitului Nôstru predecesoru, contam la
sprigintirea caldurósa a clerului si a poporului
din tote partile provinciei nôstre metropolitane
in lucrările, cari pe bas'a institutiunilor
canonice ale bisericiei nôstre, si mai deaprope
pe bas'a statutului nostru organicu, avemu
de a le intreprinde pentru folosulu comunu
alu provinciei nôstre metropolitane, si preste
totu pentru prosperitatea santei nôstre biserice
ortodosse.

Candu dar ve salutam pre voi, iubitu
cleru si poporu alu eparchiei Aradului ca
Metropolitulu vostru, — sub impresiunea
durerósa, ce Ni-o face despartirea de turma
preiubita, carea cu darbul lui Dumnedieu o
pastoriramu in decursu de 20 de ani — vi
facemu totodata cunoscetu: că pana la de-
plinirea scaunului episcopal alu eparchiei
Aradului, care in diu'a de astadi devéni va-
cantu, trebile acestei eparchie in sensulu §-lui
98 din statutului organicu, le vor conduce res-
pectivele consistoria eparchiale de acolo in
intielesulu institutiunilor bisericesci, si
adeca sub privighiare si cu incurgerea Nôstra,
ca a metropolitului provincialu; manutie-
nedu-se dispusetiunea, ce ca episcopu diecesanu
alu Aradului o amu facutu prin charita
Nôstra din 24 ianuariu 1872 cu denumirea
archimandritului *Mironu Romanu* de vicariu
episcopal pentru trebile eparchiei intrege.

Dandu-ve tuturor binecuvantarea Nôstra
archierésca, in legatur'a dragostei si a
ordului canoniciu ve postimu, se Ne pastrati
in santele vostre rogatinni.

Datu in resiedintia Nôstra archiepisco-
pésca-metropolitana in Sibiu, la 16/28 sep-
tembre, anulu Domnului 1873.

Procopiu Ivacicovicu, m. p.
Archiepiscopu si Metropolitu.

Nr. 202 AEM.

Procopiu

din mil'a lui Dumnedieu dreptcredin-
tiosu Archiepiscopu alu Transilvaniei
si Metropolitu alu romaniloru greco-
orientali din Ungaria si Transilvania.
Iubitului cleru si poporu din archidioces'a
Transilvaniei: Daru si mila dela Dumnedieu
Tatalu si Domnului nostru Isusu Cristosu!

Dupace placu atotputernicului Dumnedieu a chiamá din vietia pre neuitatulu Archiepiscopu si Metropolitu alu nostru *Andrei* Barou de *Staguna*, congresulu nationalu alu provinciei nôstre metropolitane convocatu la Sibiu pe diu'a 26 augustu (7 septembrie,) a. c. ne-a alesu pre noi dupa normele statutului organicu bisericescu de Archiepiscopu alu Transilvanie si Metropolitu alu romaniloru greco-orientali din Ungaria si Transilvania;

Maiestatea Sa cesare si apostolico-regésca, gloriosulu domnitoru alu nostru *Franciscu Iosifu I*, cu prénalt'a resolutiune din 17 septembrie nou a. c. s'a induratu prégratiosu a intari acésta alegere. — Facemu cunoscetu iubitului cleru si poporu alu archidioces'a Nôstre Transilvane: că dupa cele premise, congresulu nationalu alu provinciei nôstre metropolitane in diu'a de astadi ne a introdusu pre Noi solenelu in scaunulu metropolitanu, si cu acésta Noi ca Archiepiscopu si Metropolitu amu intratu in functiune spre a

suporta sarcin'a, ce provedinti'a dumnedie-
asca, dupa sufragiulu clerului si alu poporului
provinciei nôstre metropolitane, o a pusu pe
umerii Nostri.

Resoluti a urmá pasii binecuvantati ai
fericitului Nôstru predecesoru, contam la
sprigintirea caldurósa din partea clerului si a
poporului de sub archipastorii Nôstra in tote
aceleia, ce pe bas'a institutiunilor canonice
ale bisericiei nôstre, er mai deaprope pe bas'a
statutului nostru organicu, avemu de a le
face pentru folosulu sufletesen alu turmei
Nôstre buventatiorie, si preste totu pentru
prosperitatea santei nôstre biserice ortodosse.

Salutandu-ve, iubitiloru fii sufletesci,
ca nou archipastorii alu vostru, ve poftim
pre toti la conlucrare zelosa in vi'a Domnului.
ca acesa, plivita de ori-ce maracini stricati-
se, se pota aduce fructele salutarie ale cre-
dintiei, dragostei si ale sperantiei crestinesei
intru marirea lui Dumnedieu. Dandu-ve
totodata binecuvantarea Nôstra archipasto-
resca, in legatur'a dragostei si a ordului canon-
nicu, ve poftim, se Ne cuprindeti si amintiti
in santele vostre rugatinni.

Datu in resiedintia Nôstra archiepisco-
pésca-metropolitana in Sibiu, la 16/28 sep-
tembre, anulu Domnului 1873.

Procopiu Ivacicovicu, m. p.
Archiepiscopu si Metropolitu.

Din Torontalu, in 1. oct. n.

(*La situatiunea publica.*) Permite-mi,
Dile Redactoru, unele contemplatiuni econo-
mice si politice, a um candu totu ni mergu
atatu de reu, incatu abia mi scim si recu-
noscem, că ore si romanulu are patria in
tiéra Ungurésca, său e numai tolerat de
prégratiosii stepanitori ai sei de astadi?

Eu pururea am sustienutu, că nu se poté
mai reu administrá o tiéra, de catu cum facu
dnii de la potere. Se poté că acolo, in Buda-
Pesta, unde se facu bulevarduri si se redica
palate preste palate, nu se observa in ce mi-
seria se asta poporul, care este robitu spiri-
tualminti si materialminti — dar noi cei de
la provincie, cari traimu in seracia si obser-
vam balonul neperfectu cum se urca si sta
in atmosfera balansandu-se si gata a trant-
la pamintu pe cetezatorii aerionautici si cu ei
sta gata a se'ncendi si tiéra intréga. Acé-
st'a fanfaronada monstruoasa la noi la tiéra,
la auspicele lunei melancolice si triste, — se
observa mai bine; caci aci gema poporul
sentiendu fortun'a ce grea ce se apropia mor-
maindu; aci plange sermanulu de fome; aci
se bate dob'a pentru dare si datorii; aci mac-
strulu nu are ce face cu marfa sa; aci sunt
dările grele; aci campiele estu timpu eu to-
tulu devastate; aci e miseri'a perfecta; cu unu
cuventu, aci e vai de popor.

A contempla totu acestea precum intr'-
adeveru sunt, ori si cine va intrebă că —
ore ce va fi de noi? Si ce cugeta dnii din
Buda-Pesta, asiá candu se preambula pe bule-
vardulu facutu din bugetulu si lacremele po-
porelorui seracite; ce cugeta, candu'si edifi-
ca drumuri de feru incrucisiu si curmidisiu
prin dominiale baronilu si contilori si a
tuturor proprietarilor mari de pamant
magiar in interesulu si spre desmerdarea,
acestor'a si forta uici unu interesu publicu,
desi totu se facu din pung'a publica? Ce vo-
iescu dnii atunci, candu se resipescu milioane
pentru a alege deputatu in cutare cercu pe
unu tandala, spre a forma o majoritate, carea
se faca posibile esistintia unui guvern, ca

se despóia popóale nemagiare de drepturi,
se le trantesc la pamant si a le magiarisá?!
Intrebui, ore pentru ce atât'a honvedime,
cu cine voim resbolu, cu cine, si pre cine
voim noi a infrija'cu acésta armata — candu
seraci'a tierei este si a devenit proverbia
in tota lumea?! Ore ce cugeta guvernulu,
candu nu avem credutu, candu pe ale no-
stre marse si fructe nimenza nu da nemicu,
ba am ajunsu acolo, că pentru sustinerea nô-
stra trebuie se aducem de la straini, si noi sun-
tem considerati de o glota forta cultura forta
comercu si forta parale? Eu tare me temu,
că in o buna demanéa dnii din Buda-Pesta se
vor tredici unu falimentu grozavu, si o se in-
straine averile si tiéra de nu o mai cunosci,
că a fostu aci odata unu guvern ungurescu
care a facutu atatea bazaconii, — caci si asia
pe langa tota trud'a ungurésca, magiarisarea
va fi numai o faptura, ce buna ora sunt
rumenele la coconitile trecute si urite: po-
porele vor se remana inca mai taru si mai
probate, casi aurul u in focu. Me temu că dual-
ismulu va pacalii, nu poporele nemagiare,
— caci acestea desi desconsiderate sunt bi-
ne fortificate, — ci pe magiar cari dejá se
ducu rapede spre perire. *Miseria si imposi-
bilitatea e perfecta perire pentru o națiune, ca
si pentru unu individu!*

Poporele de la natura trebuie se se des-
cepte se-si aduca fructele sale de cultura, si
apoi er potu se cada si er renviu; acésta o
vedem din istoria, pentru că acésta este
cursulu naturei — si in butulu acestui ade-
veru divinu — se poté ore ca magiarii se se
oprésca de la cultura, de la viitorulu nostru
naturalu? Nici candu, caci orgoliulu loru
magiaru nu va ave altu resultat, decat si ne
face inimci loru. Acesta este planulu
Austriei, candu tene la dualismu; némtiulu
este mai rutinatu politicu, de catu se nu pa-
calésca pe magiaru. Si apoi dnii magiar totu
acestea nu le prevedu, ci dau navalu asupra
poporelor, prin ce si-le facu dusimane loru,
era Austriae prin acésta facu unu servituu,
ce nici sub absolutismu nu a potutu face. —

Ce va aduce viitorulu cu sine — eu
credu, că natura nu se minte nici candu pe
sine. Lantiurile ruginescu, se rumpu, si lib-
ertatea este o speranta ce se vede pretotin-
dinea a se realisa, caci este creatura divina.
Totu ce-mi pare reu este, că stam in
sclavia forta scopu, ca robulu, care nu are vi-
ua si scie, că va scapá candu i se vor judeca
faptele; — elu nu pere, nu va fi rusinatu, ci
justitia si tiranulu, care l-a sclavitu de ura si
ambitiune.

Acestea contemplatiuni sunt o econo-
mia, la care in momente grave este bine a ne
mai cugeta, — si mai vertosu acum candu
g-metele sunt doreróse, candu pericolulu este
aprope, candu totu afacerile publice mergu
anspoda si candu natiunea romana este in
tote drepturile culturale inapoi — este bine
se ne aducem aminte si se credem: că
natur'a nu se minte nici candu pe sine. —

Argus.

Din comitatulu Temisiu, in septembrie 1873.
O vóce seriósa catra toti invetia-
torii rom. confes. din patria.

Existintia nôstra, a invetitorilor
confesionali, si cu aceea a scolelor si cu
scolele — cultur'a poporului nostru, si cu acé-
st'a — presintele si viitorulu, națiunile nî
este amenintata!

Fiiindu că in patria nôstra, sub acésta

fuge, trebuie se ii amintescu si se li multia
mescu.

Amicul meu Lemmi mi-a castigatu o
carutia si m'a petrecutu catra Florentia, unde
am sositu in 20 si am gasit primire in casă
a lui. In 21 am petrecutu in Florentia, si
guvernulu, departe de a sci despre propusulu
meu că voi se plecu la Roma, mi-a permis
se tienu cuventari publice catra popor. Dar
mie mi era se me impreună catu mai curundu
cu fiii mei, cari erau in tabera si in facia
inimicului. Spre acestu scopu Crispi a cape-
tatul pentru mine o trasura separata la dru-
mul de feru, cu carea in 22 oct. am ajunsu la
Terni, intre mari vivante ale poporului.

Candu Garibaldi sosise pana aci cu na-
tatiunea, dice *Malina*, orologiu areta unu
punctu ce me facă se-i dicu remasu bunu.

nela, cautaramu se plecamu catra comun'a
Porto Prundinga, pre malulu resaritenu alu
Sardiniei. Aici, spre norocirea nostra, am ga-
situ pre Canzio ginerele meu si pre Vigiani cu
corabi'a mica, menita a ne duce la uscatu. La
3 ore dupa mediasi, inca in aceasi di, am trasu
anor'a.

Susă unu scirocco tare (ventu caldu
sudesticu) si dupa ce am navigat catu-va
timpu in susu si in diosu, mic'a nostra naia
„San Francesco“ ne duse la sinulu de
Tovalara.

La 18 catra 12 ore diu'a am vediutu
insul'a Monte Christo in situu de mare de
la Piombino. Unu ventu mare sudvesticu, ve-
nitu dupa scirocco, favorizat a de multu cale-
tori'a nostra, inca la 19, in reversatulu dio-
rilor, eram la Vado, unu locu de insemnatate
antica, caci e claditul pre ruinele unei vechie
cetăti etrusce. Dar aici trebul se asteptam

intunereculu, pentru ca se desbarcamu la us-
catu. La 7 ore sér'a, cinci insi pasiramu pre
uscatu: Canzio, Bassa, Vigiani, Maurizio si io,
spre mediadi dela Vado. Ierb'a de mare (aliga)
care aci cresce forte pro malu, ne impedece
multu in pasirca nostra, mai vertosu pentru
ca era intunereculu. Noi ne-am trudit mai
multe ore pana ce, multiamita ajuteriului
bravilor locuitori din Vado, ni-a succesu a
scapă din baltile cu ierbă, pentru a ajunge
pre tinosele drumuri de tiéra ale celor lo-
curi, unde la unu punctu anumitul ne acceptau
două cara, cu cari amu plecatu rapede catra
Livorno.

In Livorno am mersu delocu la casă a
amicului meu Sgarella, unde, se intielege
numai pre femei le-am aflatu a casa, dar ne
adapostira cu multa ambilitate. Nu potu se
tacu despre ajutoriul si ospitalitatea ce am
aflat la toti amicii mei cu ocazie a acestei

sistema negra, ce se dice *unguréscă constituțională*, investitorimea noastră confesiunale, carea n'a comis altu peccatum, decât că a contribuită — dești după unii — pră pucinu, totuși — precum arăta urmările, pră multă — la începerea culturii poporului român din această patrie, — astăzi prin stergere a lefsiilor lor din preliminarile comunelor, politice, cari de la urdirea scolelor noastre prin contracte legale, s'au obligat să sustină scolele și pre investitorii, au devenit o adeverată *clasa de censuri*, condamnati — ei la străinătă nepotintiosului, era scola la nimicire!

Vedem că vajetările și tipetele noastre pana astăzi nu au fostu destulu de poterice spre a petrunde în urechile săi a animă capătinosilor nostri domni stepani și deosebi în urechile dlui ministrului instrucțiunii publice, spre a li imblană și miscă animă, ca să lase în pace pre acăstă clasa, cea mai utilă și necesară în tiéra, a carei activitate este identică cu inflorirea patriei.

Din aceste triste și doreroase motive, subscrise, cuprinsu de fiorile desăvârșirii, venim a ni adresa vócea catre toti investitorii romani confesionali, amenintiați de asemenea sărite, pentru *serioza coțilegere intr'o aduare generale*.

Prin o contilegere reciprocă și serioză, am potă paști cu totă resoluția naintea tierii și a face pre domnii stepani ai sortitorilor noastre și ale poporului nostru să pricepe, că suntemu isbiti de mōrtă și că procederea lor este barbara și calificata dă derimă credintă publică în inteleptiunea și patriotsimul lor, și dă adeveră banualele ce opoziție de siepte ani redica asupra lor, cumca — si-au facut de problema intru interesulu strainilor a lati *intunereci și serăci*, și astfelii a prepară perirea patriei comune, prefacend'o intr'unu carcere comunu!

Da — *carcere*; căci lipsindu una data noi investitorii, ve intrebămu, domnilor de la putere și a nume pre D.T., dle Ministru Tréfort: ce veti face cu scolele? Apoi lipsindu una data scolele — cum altfelii decât prin carcere veti potă tieni în jugu pre poporului lipsită prin voi de cultura?!

Cine suflă intr'o lumina, ca s'o stingă, cătu de mica ar fi aceea, pana a nu fi aprinsu altă mai mare, acelă — foră totă indoiel'ă vră să facă intunereci; er intunereculu 'lu dorescu — facatorii de reu! —

Noi, prin contilegere reciprocă trebuie să ni regulăm o miscare serioză, spre scopul dă ni salvă șessintă amenintată; avem deci o imperioză detorintă să anunțăm națiunii și barbatilor de inima ai ei, că lipsindu noi investitorii de securu vor căde și scolele, și cadienii acestea, să va derimă biserică, și națiunea va perdi ca vai de ea!

Rabdarea și nepasarea — la noi numai potă ave locu. Noi bine scim, că de sine niciu nu vine; avem prin urmare să ne cugetă foarte intariare asupra daunăsei intentiuni domnesci; căci subtrasa o data bucată de pane, să cea asia destulu de uscata și amara, de la gură-nostă și a familiei noastre, cum am mai să potă exista ca investitorii măcar numai 3—4 luni de dile?! Séu — ce va să dică „rabdarea” în o asemenea trista imprejurare, decât — „taci investitorule și fomădia cu familia-ti impreuna, pana candu Ddieu döră] va strafoma imprejurările în mai bună?!”

Se poate, că din careva parte n'i se va obiecta:

„Aveti acolo comitate parochiale; acele se vor ingriji de voi.” — Dar la astă am reflectă pre seurtă, — că comitatele noastre parochiale în faptă abia există 2—3 dintr-o sută; apoi poporul nostru în mediulocul atâtorelui dări ne mai suportabili și atâtoreluri teroriști din partea domnilor stepani, în valul multelor necasuri ce provin de la sistemă de astăzi, abia mai ajunge să aduce aminte și de biserică și școală, er de comitetu — nici grige n'are!

Nu ni remane dar altu remediu, de cătu să ne intelegemu și decidem cu totii, că său să dămu nașala asupra condamnatoriei lorului dispozitiei domnesci, său cu toti în corpore se abdicem de investitoria, lasandu acestu teren bidiganielor noptii!

Suntemu securi, că barbatii bisericiei și ai națiunii noastre, la asemenea casuri — se vor pune în fruntea causei sante și o vor apăra din respoteri.

Dara și noi inca să facem ceva, să nu așteptăm „mură in gura”; că asia nu vomu ajunge, dar nici merită dia buna.

Acăstă e parerea noastră, dictată de nevoie de securu, pre cătu deci acăstă ar conveni să celor alături frati de o sărite, am dor să audim, că apoi cei mai expriți și apti colegi să iee inițiativă, determinându timpul, locul celu mai nimerit și modul celu mai recomandabil de convenire și coțilegere — nu clandestina, ci publică, cu preinscintia superiorității noastre.

Asia dă toti aceia, cari să ușescu cu opinionea noastră, să binevoiescă și pronunță — fie pe acăstăi cale, său măcar pre cale privată, adresându-se catre ori-carele dintre cei subsemnatii.

„*Audi-ne Domne in diu'a necasului!*”

Emer. Andreeșu, m. p. investitoriu; — Veniamin Martini, m. p. inv. și v. presid. alu reunii; — Dariu Puticu, m. p. inv. și notariu alu reunii; — G. E. Boiu, m. p. docinte; — Trif. Cornea, m. p. docinte; — Vas. Mois, m. p. docinte; — J. Lupulescu, m. p. docinte; — G. Sorbunu, m. p. docinte; — Sofr. Racoviteanu, m. p. docinte; — St. Carabasiu, m. p. docinte; — Constatin Cratiunu, m. p.; Stefanu Ohnu, m. p. inv.; — G. Neagu m. p. docinte; — G. Puticu, m. p. docinte; — At. Farcasiu, m. p. docinte; — G. Puticu, jun. m. p. docinte; — Dem. Dimitrescu, m. p.; — Josif Murșanu, m. p.; — Virgil Gruescu, m. p. suplini; — Nic. Lepa, m. p. docinte; — Greg. Jucu, m. p. docinte; — I. Deminescu, m. p. docinte; — I. Balanu, m. p. docinte; — C. Muneranu, m. p. dascalu, — Teodoru Stancu, m. p. docinte; — Avramu Corbu, m. p. dascalu; — Teodoru Petcu, m. p. docinte; — Ioan Frantiu, m. p. docinte; — G. Cioca, m. p. docinte; — los. Suciu, m. p. docinte; — E. Vuia, m. p. docinte. —

Din cotul Timișului, 1 opt.

(*Cum domnii și unelele loru — de făcă facu brutalitate și foradelegi!*) În 22 sept. h. a. c. în Secusigiu s'a datu la postă unu pachetu sub adresa: „Capitanului Lalescu în Biserica-alba.” În 24 a lunei numite oficiul postale din Secusigiu primesc dela directiunea pentru poste din Timișoara unu ordinu, prin care i se impune a erui pe tramitioriul săi a-lu constringe să spuna ce contiene pachetul. Oficiantele luandu de asistinte pre judele comunale, a mersu în comună vecina Nagyfală, unde locuiesc tramitioriul patetului, carele este economu și némtiu de națiunalitate. Numitul jude, său „chinezu” mare, precum cu fala și mandria să dică în gură mare, e unu omu ignorante și intunecat cu năpte, insă cu atâtă mai impertinente și placut domnilor. Impertinentă intru totă lucrările sale și placut domnilor pentru denunciările și sicanările conlocutorilor săi, pentru că acestea sunt națiunalisti, era elu, „chinezul mare,” deachistu! Jigulu de deachismu ce domnii l'au pus pe frunte densul 'lu arăta pretotindenea, și sub scutul lui fura, bate și belesce ómenit, foră nici o crică de pedepsă.

Acestu chinezu infacisandu-se în casă comunala din Nagyfală, săberă ca unu nebun, că elu are „porunca de la stepanire” și ingamfanđu-se a incepută a injură pre toti antistarii comunali și să dedea de politiai. Antistarii din Nagyfală nu pricepeau pe liberatoriu mare chinezu, și nu sciau ce trebă mare are să facă jupanul din Secusigiu. În fine, după ce se mai răci și urlă catre toti, porunci (elu insuși dice: „poruncescu”) antistarilor să aduca pre némtiu N. N. la casă comunala cu persecutorii. Persecutorii credință, că némtiu va fi facutu vr'o snobă mare, de striga asia tare jupanul chinezu, mi ti-lu aducu pre némtiu totu batendu-lu și impențindu-lu. Bietulu omu nu scia să-si esplice acăsta tratare barbară, nescindu-se vinovat; răga deci pe persecutorii și torturatorii săi să-i spuna caușă, insă responsulu erau — lovituri și mai crancene. Ajungendu némtiu la casă comunala, chinezul mare 'lu intim-

piu cu: „hotiule, blastematule și lotrule! La arestă cu elu!”

Oficiantele de postă, vediindu că chinezul în zelulu seu celu mare de unelte merge pre de departe, i spuse să scăta némtiul din arestă și să-l ie la cercetare, „căci numai după ce va fi cercetat si se va află vinovat se va potă aresta, și eră numai la poruncă domnilor.”

Intrebă fiindu de oficiantele de postă că trămisă elu unu pachetu la Biserica-alba, némtiul respunse: „Da.” — Chinezul îngamfatu nepotendu-se potoli, a incepută de nou a sghită pre némtiu și a sberă ca unu selbatecu: „La varmege, la varmege cu elu!” — Oficiantele întrebă mai de departe: „La cui adresa ai trămisu pachetul?” „La adresa Capitanului Lalescu,” fă respunsul némtiului maltratatu. „Ce a continență pachetul?” „Montură mea ostasiesca, căci servindu eu ca militar în regimentul 61, am fostu în garnizoana la Biserica-alba; septemană trecută am venit ca rezervistu la casa și montură, după ronduie militare a terbutu s'ă trămitu napoi.”

Candu némtiul spuse adresa „Capitanului Lalescu,” chinezul a spălat de frică și dréptă resbunare a ómenilor, era oficiantele de postă mangaiă pre bietulu némtiu maltratatu cu: „Dute cu Ddieu, numai atâtă am vrut să sciu. Esti nevinovat.”

Vedeti, domnilor stepanitori, cum de frică granicerilor blandi și buni patrioti, ve faceti de risul lumii! era pre bietii cetățenii onesti și nevinovati prin organele vostre neghiobă și maltratati foră nici o caușă. Vai vă, grea și monstrăria trebue să vi fie conscientă, dacă mai aveti conscientia; vi frică și spaimă de frati nostri granici — pentru că ei nu ve lasă să-i corumpeti, și cunoșcându-si dreptul eternu nu-si plăca capetele cum poruncescu unelele vostre de aginți ce cutriera confiniul intru reesirea candidatilor voștri!

S. B.

Varietati

(*La istoria infinitării dualismului*) spune „Politik” întrale următoarele: „E faptă cumea, pre candu Viena intărădă să incuițiă totă pretensiunile magiare, din Pesta s'a trămisu emisari în totă anghiuile Ungariei, a caroră detorintă eră, că din totă locurile să telegrafă, că curendu va erumpe răscălu, dacă magiarilor nu li se vor dă totă căte ceru. Acăstă s'a telegrafat la Viena și impacatiunea făgata. — Inca ună. In dilele retragerii lui Schmerling s'a pregătit, precum scim, contilegerea cu Ungaria. Nimenea dintre domnii magari n'a venit la Viena, nimenea nu s'a infacisat undeva ori să fie participat la preliminarile de impacatiune. O septembra intrăgă, vr'o dănespre die dame de cele mai frumosă și mai fine ale Ungariei se preambulă într-o Viena și Pesta. Statiunea de repausu era Posionulu. In septembra următoare prospetele de impacatiune se urcă la Pesta cu vr'o măfie de procente!

(*Furia și resolutiunea serbului*) În cercul de alegere alu Panciovei, unde serbi sunt în absolută majoritate și unde Mileticiu e considerat de poporul serbescu ca unu voivodu, domnii stepanitori nu potu îspravi nimica; căci antaiu, acu n'au bani să corumpă pre alegatorii slabii de anguru, a două conducătorii poporului sunt mai credințiosi ca ascultat de pretore și s'a facutu deachistu; era septembra trecută unui bietu preotu poporenii inversiunati l'au tunsu si i-au rasu barb'a, de l'au facutu de risul si povestea lumii! „Asia li trebuie necredinciosilu poropului, si omoriti și sterpiti de pre facia pamentului,” dice națiunală Zastava a brailei Miletics.

(*Cum merge la preambulare Papă de Roma*) Candu santulu Parinte voesc să mărgă la preambulare — dice unu corespondinte din Roma alu Năouei prese libere — demandă

a găti trasură de gala, la care de comună prindu optu cai suri. Uneltele, frenele și acestor animală nobile constau din metasoria precosute cu auru. Capulu cailor și impenatul cu pene de străutu. Totu astfel de pene sunt puse în capătul de auru în cale patru colțuri ale trasurii. Acoperimentul ei este decorat cu angeri de auru. Însă trasură si inca și rătele strălucescă în aur. Ușa a trasurei arăta însemnele papali, tipărită în tabă de auru. Manaciul și servitorii au vestimente pomposă și portă pre capu cu medisii o palieră în trei colțuri brodată cu auru. Caii de la trasura sunt condusi de alegatori și servitori imbrăcati în vestimente de metasă alba și rosie. Atari alegatori sunt nemidilicitu naintea trasurii. De partea unu loru trasurei caleresc domni de la curte, decorati cu orduri. — In trasura siede Papa și unu cardinalu de rang a. In dosu inca 1 sau 2 preoti de rang înaltu. Papă este îmbrăcatu în metasă violetă trasa cu ermeliu. În maneci și la talarul întregu sunt tivituri fine. O căciulă de metasă netedă acoperă capul. Pre peptu portă cruce de pietre scumpe legată de unu lanțu de auru. Pre degete are unu inel mare de pietre scumpe, și lucește și scăpescă candu mană împarte binecuvantă, incătu și se pare că-lu vedi naintea ochilor. Față capului supremu alu bisericicii catolice — acăstă trebuie să recunoscă și fiecare contrară — are ceva impunetoriu și odată atrage în gradul celu mai înaltu. Bucele fetiei insuflate de o roșie fină, arăta o tragedie, în mană betranie înaltă. Budiele suridu și seriositate si totu amicabilu. Ochii sunt desebiti incantatori, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, foră voia. Perulu și albu ca nea și luciu ca argintulu. Totu esteriorul lui sănătău parinte are ceva impunetoriu și totdeauna placutu și binecuvantă. Fiecare fiecare capulu sădăcăpătării, ceea ce nu prea are deosebită incantătoare, incătu abia se poate suflare privirea loru trebuindu cu ai tei să privești la pamant, for